

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Царево, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Петранка Ян. Бъкларова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Гражданско дело № 20212180100612 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от Д. П. В., ЕГН *****, с постоянен адрес: **, чрез Адвокатско дружество „Т. и Й.“ - БАК, представлявано от управителя адвокат М. Т., със съдебен адрес: **, срещу В. Д. В., ЕГН *****, с постоянен адрес: **, с която се иска от съда, да постанови решение, с което да приеме за установено между страните, че на основание чл. 29, ал. 3, вр. чл. 27, ал. 2 от СК, е наличие на изключителен принос на Д. П. В., при придобиване на вещни права по време на брака, в режим на съпругеска общност с В. Д. В., като ищцата да бъде призната за собственик на по- голямата част- в размер на ** ид. части- от правото на собственост върху придобитите по време на брака недвижими имоти с адрес: **, по отношение на описаните по-горе недвижими имоти и движими вещи: Втори жилищен етаж със застроена площ от ** кв.м. представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор и самостоятелен обект в сграда с идентификатор **, ** в партерния етаж, МПС - лек автомобил „**“, модел „**“, с рег. № **, цвят- **, с рама № **, с двигател № **; МПС - лек автомобил марка „**“, модел „**“, с рег. № **, цвят - **, с рама № **, в двигател № ** и моторна лодка с позволено за плаване № ** г. издадено от Директора на ДМА - Бургас, с технически данни: ** Да присъди на ищеца направените разноски.

С исковата молба са представени писмени доказателства.

Съдът е приел исковата молба и е постановил да се изпрати препис от исковата молба и доказателствата на ответника.

Ответника е получил съобщението и е депозирал писмен отговор в

срок. В отговора на исковата молба, ответника счита предявения иск за допустим, но неоснователен. Ангажира доказателства.

Твърди се, че страните са бивши съпрузи, като със съдебно решение № ** год. по гр.д. № ** г. по описа на Районен съд - Царево, брака им е бил прекратен.

Сочи се, че по време на брака си страните са придобили собственост върху втори жилищен етаж със застроена площ от ** кв.м. представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор и самостоятелен обект в сграда с идентификатор ** и ** в партерния етаж. Твърди се, че по време на брака са придобили и МПС- лек автомобил „**“, лек автомобил марка „**“ както и моторна лодка. Според ищеца, магазините са се ползвали за търговска дейност от съпругата. Според ищеца, нейния принос към имуществото, значително надхвърля този на ответника, като по-големият принос се изразява, както във внасянето на по-големи парични средства и доходи, като преки такива, но и като косвени - полагане на повече грижи за дома и семейството. Според ищеца, за да финансира построяване на процесните имоти, ищцата е сключила няколко договора за заем, включително и такъв за ипотека, страна по който е и ответника, тъй като не са разполагали с необходимото количество парични средства. Твърди се, че договорите са обслужвани само от ищцата посредством личните ѝ средства, трудови доходи, получени от търговската дейност, както и чрез парични средства, дадени ѝ като заем от нейни близки и роднини. Твърди се, че по време на брака ответникът не е упражнявал каквато и да било трудова дейност, нито пък е разполагал със спестени средства, поради което и не е допринесъл за придобиването на имотите.

В срока и по реда на чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът излага становище за допустимост на молбата, като се твърди, че иска е неоснователен. Ответника твърди, че банковите кредити са били обслужвани основно от ответника. Твърди, че представените договори за заеми, са неистински, както и че получените заеми, са били за нейно лично ползване, а не за влагане на суми в изграждането на магазин. Оспорва доходите на ищцата, реализирани от търговска дейност. Твърди, че ищцата никога не е работила и не е имала собствени, лични доходи получени по силата на трудови или граждански договори, като докато са били съпрузи с ответника, ищцата основно се е грижила за домакинството и за отглеждането на сина им. Сочи, че прехраната, доходите, финансовата стабилност и обезпеченост на семейството са били грижа на ответника. Твърди, че ответника е работил от първия ден от откриването на магазина, а освен това е участвал активно в дейността на фирмата и е полагал изцяло личен труд свързан със стопанисваните търговски обекти. Сочи се, че ответника е реализирал и значителни доходи от рибарството. Предвид всичко това се иска ищцовата претенция да бъде отхвърлена.

В съдебно заседание, процесуалния представител на ищцата поддържа

иска. Ангажира гласни и писмени доказателства.

Пред съда, процесуалния представител на ответника оспорва иска. Ангажира гласни и писмени доказателства.

След като прецени и анализира доказателствата по делото и като съобрази доводите и възраженията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Няма спор и се доказва от представеното съдебно решение № ** год. по гр.д. № ** г. по описа на Районен съд - Царево, че страните са бивши съпрузи, като с посоченото решение бракът им е бил прекратен с развод, като дълбоко и непоправимо разстроен, на осн. чл. 49, ал. 1 от СК и решението е влязло в законна сила.

Няма спор и се установява от представените по делото: Нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот № ** г. на Нотариус Д.Ч., че страните са придобили по време на брака, втори жилищен етаж със застроена площ от ** кв.м., представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ** и самостоятелен обект в сграда с идентификатор **, находящи се в **, **.

Няма спор също така, че страните са придобили търговски обект, представляващ ** в партерния етаж.

Не се спори, че по време на брака, страните са придобили МПС- лек автомобил „**“ и лек автомобил марка „**“, както и моторна лодка с технически данни: **.

Няма спор, че етаж от жилищната сграда се е ползвал като семейно жилище от страните до прекратяването на брака им, построените по време на брака им два магазина, са се използвали за търговска дейност, упражнявана от търговско дружество, еднолична собственост на ищцата.

Не се спори и от представените Договор за банков кредит № ** г., Договор за потребителски кредит № ** г. и нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижим имот № ** г., се установява, че за изплащане на покупната цена на имота, са били сключени посочените договор за ипотечен кредит и договори за парични заеми. По делото са представени множество договори за заем, от които се установява, че ищцата лично е получила множество парични заеми от различни физически лица.

От заключението по назначената СИЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно и разясненията на вещото лице в съдебно заседание се установява, че пазарната стойност на обектите, собственост на страните по делото са, както следва: Обект в сграда с идентификатор ** с адрес на имота: ** с предназначение жилище – апартамент е ** лв., Обект в сграда с идентификатор ** с предназначение за търговска дейност е ** лв., Обект „**“ в партерния етаж находящ се в поземлен имот с идентификатор ** е ** лв. Според вещото лице, представените в с.з. от ** г. служебни бележки и удостоверения отговарят на

осчетоводените данни, „В., ЕООД е подавало ГФО за посочения период, не е установено разпределяне на парични средства под формата на дивидент от декларираната печалба на „В., ЕООД в полза на физическото лице Д. В., за периода ** г., Д. В. не е получавала паричен дивидент от разпределена печалба на „В., ЕООД.

От показанията на Св. Д.а, се установява, че ищцата е била основен двигател в семейството. Свидетелката потвърди, че майката на ищцата много е помагала през различни периоди от време, като е давала лично на ищцата големи суми пари. Потвърди също така, че по време на строителството на къщата, освен майката на ищцата, голяма помощ са оказали и други нейни роднини- както с пари, така и с труд. Свидетелката сочи, че ответника не е работил, а само периодично е помагал в магазина. Заявява, че ответника ходил за риба периодично, като от това е печелил минимални суми, за лични разходи. Свидетелят потвърди, че основно майката на ищцата и братовчедата ѝ са спомогнали за изграждане на къщата, а за магазина ищцата е взимала заеми от различни хора. Свидетелката твърди, че основно ищцата се е грижила за семейството и детето. Според свидетелката, ответника е с особен характер, пие алкохол, не е работил системно в магазина, а когато го е правил, не е било добре.

Според показанията на св. С. – ищцата основно е носила отговорностите за бизнеса и за семейството, като не е разчитала за нищо на ответника, който не е бил нейна опора и подкрепа. Свидетеля потвърди, че лично тя е давала на ищцата пари назаем, теглила е кредит за нея, като парите ги е връщала лично ищцата. Според показанията на този свидетел, ответника има лодка, с която риболова, но не помага по никой друг начин на семейството. Свидетелката потвърди, че средствата за отглеждане на детето ги осигурявала единствено ищцата, като само тя се е грижила за него. Свидетелката заяви, че ответника е бил назначен в ТД на ищцата, единствено и само за осигуровки, като реално работата се е вършела от нает персонал. Свидетелката заяви, че ищцата единствено е ръководила бизнеса. От показанията на свидетеля се установи, че средствата за построяване на жилището и търговските обекти, са осигурени единствено от роднини и приятели на ищцата. Свидетелката потвърди, че ответника е работил епизодично в магазина, системно е употребявал алкохол и се е държал арогантно с клиенти и дистрибутори.

Според св. А. – ищцата е дейна и активна, всичко в семейството и бизнеса зависи от нея. Този свидетел също потвърди, че парите за жилището и за търговските обекти, са били изцяло осигурени от ищцата, нейните родители и роднини. Свидетеля заяви, че той лично е предоставял пари на ищцата, които пари тя му е връщала. Според свидетеля, ответника епизодично е работил в магазина, като основно там са работили наети лица.

Според показанията на св. М. Д.а, същата е работила в търговските обекти, стопанисвани от страните. Според свидетелката, св. И.К. е работил в

ресторанта стопанисван от страните, но е бил заловен да присвоява пари и е бил изгонен от там. Според същите показания, св. Г.Г., е бил поставено лице на собственика, на ресторанта, който ищцата е стопанисвала. Според показанията на този свидетел, ищцата е била в конфликт със св. Г., свързан с финансови проблеми. Свидетеля потвърди, че в ресторанта е работила ищцата и нейния син. Категорично заяви, че ответника никога не е работил в ресторанта. Също така свидетеля потвърди, че в магазина са работили наети работници, ответника епизодично е бил там, но системно е злоупотребявал с алкохол.

Съгласно показанията на св. В., ответника никога не е работил в ресторанта, а когато е бил в магазина, повече е пречил. Според неговите показания, св. И.К. е бил установен да присвоява пари от ресторанта, поради което е влязъл в конфликт с ищцата и е бил уволнен. Свидетеля категорично заяви, че риба за ресторанта е била купувана от гр. **, а не добивана от ответника. Свидетеля потвърди, че магазините и ресторанта са били зареждани от дистрибутори, а не от ответника.

Съдът кредитира изцяло показанията на тези свидетели като логични, последователни и напълно кореспондиращи на събраните по делото писмени доказателства. Съдът няма никакви основания, да се съмнява в правотата на показанията и в добросъвестността на свидетелите, при депозирането им. Цитираните показания са дадени под страх от наказателна отговорност и не е налице индиция за тяхната предубеденост или заинтересованост, поради което и съда няма основание да се съмнява в достоверността на показанията на тези свидетели и кредитира същите като истинни и изцяло отговарящи на писмените доказателства по делото.

Според св. К. – същия познава страните, тъй като е работил за тях в ресторант „**“. Според свидетеля, страните са работили съвместно в ресторанта и в магазина, като ответника риболувал и продавал рибата в ресторанта. Ответника също така ходил на борсата, зареждал за магазина, за ресторанта. Свидетеля заяви, че ответника постоянно работил от сутрин до вечер. Според същите показания, ищцата се е грижила и за къщата като домакиня и за децата. Според свидетеля, в магазина имало нает персонал.

Според показанията на св. Г. - страните държали магазина под наем. Разпределяли си работата, като ответника работил зимата в магазина. Според свидетеля, ответника ловял риба и произвеждал алкохол. Според този свидетел, ответника повече работил.

Съдът не дава вяра на показанията на тези свидетели, като ги намира за непоследователни и напълно не кореспондиращи на събраните по делото писмени доказателства. Съдът счита тези показания за предубедени и заинтересовани- предвид установените конфликти на ищцата с тези свидетели- поради което изцяло се съмнява в достоверността на показанията на тези свидетели и не кредитира същите, като ги приема за неистинни и изцяло противоречащи на гласните и писмените доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Предявен е конститутивен иск, с правно основание в чл. 29, ал. 3 от СК, за определяне на по-голям дял от общото имущество, а именно ** ид.ч., което в случая е **, за което имущество, няма спор, че е придобито по време на брака на страните и по презумпция попада под режима на СИО.

Според правните норми, при прекратяване на имуществената общност, дяловете на съпрузите- по силата на закона /чл. 28 от СК/ са равни. Това правило се основава на законовото предположение, че всеки от съпрузите има дължимото поведение в брака, обобщено в нормата на чл. 17 от СК, т.е., че всеки има принос в придобиването на общото имущество, при избран режим на общност. Нормата на чл. 21, ал. 2 от СК, определя формите на приноса. В цитираната разпоредба е посочено, че това са влагане на средства, на труд, полагане на грижа за децата и работа в домакинството. В общия случай, закона не изисква равен принос на всеки от съпрузите и не дава приоритет на никоя от формите на принос. Законът обаче, отдава правно значение на значително по- големия принос на единия съпруг в придобиване на имуществото- съпружеска имуществена общност- след развод или при прекратяване на СИО по време на брака, на основание чл. 27, ал. 2 от СК. Закона предоставя възможност на съпруга, който има значително по- голям принос, да предяви конститутивния иск по чл. 29, ал. 3 от СК. При преценката за значителността на приноса, съда е задължен да изследва всички форми на принос, в рамките на брачната връзка. Значителността в тази хипотеза, се отнася за всичките му проявни форми и означава отклонение от обичайното, като следва да се държи сметка не само за доходите на съпрузите, но и за всеки друг принос, в това число полаган труд в домакинството, създаването на спокойна обстановка на другия съпруг, за да може последният пълноценно да работи, както и всички други обстоятелства, които са относими към приноса в придобиването на общи вещи и изграждане на семейството. В практиката на ВКС по чл. 290 и сл. от ГПК се приема, че за изменение на установеното от закона равенство на дяловете, следва да се имат предвид както доходите на съпрузите, така и полаганият от тях труд в домакинството, грижите за отглеждането на децата от брака, както и всички други обстоятелства, които са от значение за благополучието на семейството, без на финансовата форма на принос, да се отдава по-голяма тежест. Когато обаче съпрузите имат еднакъв нематериален принос по чл. 21, ал. 2 от СК, състоящ се във влагане на труд и работа в домакинството, то многократно по-големите доходи на единия от тях с оглед особеностите на конкретния случай, биха могли да имат решаващо значение при преценката на съда за значителност на общия принос на този съпруг по чл. 29, ал. 3 от СК. /така Решение № 136 от 11.07.2016 г. на ВКС по гр. д. № 607/2016 г., I г. о., ГК, Решение № 117 от 22.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 780/2020 г., II г. о., ГК и мн. др./ В конкретния случай, от събраните по делото гласни и писмени доказателства, категорично и безспорно се установява, че при придобиването

на собствеността върху процесните имоти и дв. вещи, ответникът не е бил активна страна, не е полагал труд, не е реализирал доходи- всичко това съизмеримо с участието на ищцата- като последната е полагала както всички грижи за децата и семейството, така и необходимите усилия да осигури средства за закупуване на движимите вещи, за построяване на жилището и търговските обекти, тяхната поддръжка и експлоатация, а също така и да изплаща кредитите необходими за това, което е извършвано изцяло с нейни лични средства. От гласните доказателства безспорно е установено, че ответникът не само не е печелил достатъчно средства за изплащане на задълженията и издръжката на децата, но е злоупотребявал с алкохол и повече е пречил, отколкото да помага в бизнеса. Категорично се установи, че цялата тежест по грижите и издръжката на семейството, както и по изплащане на задълженията по кредитите, е паднала върху ищцата, която е била принудена и да работи на няколко места- **, за да изплати недвижимите имоти и движимите вещи, а също така и да осигури на семейството си необходимите средства. Отделно от това, категорично се установи от гласните доказателства по делото, че ищцата е била единствена, която се е грижила за детето, за дома и семейството.

Поради изложеното съдът приема, че доколкото приносят на ищцата, както в осигуряване на необходимите парични средства, така и в полаганите грижи и в домакинството и за децата, значително надхвърля приноса на ответника, който се е дезинтересирал от семейството си, то съдът счита, че претендираният от ищцата по-голям принос в придобиването на имота е доказан до претендирания размер, което обуславя уважаването на предявения иск изцяло, на осн. чл. 29, ал. 3 от СК.

С оглед изхода от делото, ответникът следва да заплати на ищцата разносните по делото, които видно от представения списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 1900,00 лева

По горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 29, ал. 3 от СК на Д. П. В., ЕГН *****, по-голям дял в размер на ** ид.ч. от придобитото имущество по време на брака ѝ с В. Д. В., ЕГН *****, както следва:

Недвижими имоти с адрес в **, представляващи втори жилищен етаж със застроена площ от ** кв.м. представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ** и самостоятелен обект в сграда с идентификатор ** и ** в партерния етаж.

МПС - лек автомобил „***“, модел „***“, с рег. № **, цвят- **, с рама № **, с двигател № **;

МПС - лек автомобил марка „**“, модел „**“, с рег. № **, цвят - **, с рама № **, в двигател № **;

Моторна лодка с позволение за плаване № ** г. издадено от Директора на ДМА - Бургас, с технически данни: **

ОСЪЖДА В. Д. В., ЕГН *****, да заплати на Д. П. В., ЕГН *****, сумата от 1900,00 за разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Окръжен съд- Бургас.

Съдия при Районен съд – Царево: _____